

ΕΡΜΗΣ

Ἐτησίαν συνδρομή διὰ τὴν Σύρον - - Δραχ. 24.
Διὰ τὰς ἐπαρχίας καὶ τὸ ἐξωτερικόν - - 26.

Τιμὴ καταχωρήσεως πρὸς λεπτὰ 15 τὸν στίχον
Διὰ τὰ δικαστικά " 15. "

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ

Ἐνῷ αἱ Ἀγγλικάι ἐφημερίδες δημοσιεύουν, ὡς ἐκ συστήματος, πλῆθος ἀπειρον συκοφαντιῶν κατὰ τῆς κυβερνήσεώς μας, καὶ ἰδίως κατὰ τοῦ Πρωθυπουργοῦ μας κυρίου Κωλέττου, ὅτι δηλ. κάμνει χρῆσιν βασάνων καὶ ἄλλων κακώσεων κατὰ τῶν Ἑλλήνων, δημοσιεύουν δηλαδὴ πράγματα τὰ ὁποῖα οὔτε συνέβησαν οὔτε δύναται νὰ συμβῶσιν, ὁ Γαλλικὸς τύπος ἀπεναντίας ἀποδίδει μεγάλους ἐπαίνους εἰς τὸν ἄνδρα αὐτόν. Ἰδε τὸ ἐπόμενον ἄρθρον, τὸ ὁποῖον ἐδημοσίευσεν ἐσχάτως ἡ Ἐπιθεώρησις τῶν δύο κόσμων.

Μένει ἤδη νὰ ἰδωμεν, τίς ἐξ αὐτῶν τῶν δύο τύπων εἶναι φιλαλήθης· στηριζόμενοι δὲ εἰς τὰ πράγματα καὶ οὐχὶ εἰς ἀπλούς λόγους ἀποφανόμεθα ὑπὲρ τοῦ τελευταίου, σύμφωνα μὲ τὴν κοινὴν ἐν τῇ Ἑλλάδι γνώμην.

Ὅτι πώποτε ὑπῆρξαν ἐν τῇ Ἑλλάδι ὅσα ἀνέφερον οἱ Ἀγγλοὶ καὶ ἐντὸς τῶν Βουλευτηρίων των καὶ διὰ τοῦ περιοδικῶν τύπου, περὶ κακώσεων δῆθεν, στρεβλώσεων καὶ βασάνων γενομένων καὶ γινόμενων ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεώς μας καὶ τῶν ὑπαλλήλων τῆς ἀρχῆς, τοῦτο εἶναι ἀλήθεια ἀνὰ τὴν ἐξουσίαν· ὅτι δὲ ἀπεναντίας πανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος βασιλεύει τάξις, ἡσυχία καὶ ἀσφάλεια καὶ εὐημερεῖ τὸ ἐμπόριον, ἡ γεωργία, ἡ ναυτιλία καὶ ἡ βιομηχανία μας, εἶναι ὡσαύτως ἀλήθεια ἀνὰ τὴν ἐξουσίαν. Εἶναι ἀλήθεια προσέτι, ὅτι ἀρότου ὁ κύριος Κωλέττης ἔλαβεν εἰς χεῖρας τοῦ τὰς ἡνίας τῆς Κυβερνήσεως, ἀπέναντι μιᾶς Γερουσίας ἐπαναστατικῆς σχεδόν, καὶ μιᾶς Βουλῆς πάντοτε εὐκνήτου καὶ ἀνησύχου, πρόσθε καὶ ἰδιοτελοῦς, ἔπραξεν ὅσα καὶ ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ ἂν ἦεν εἰς τὴν θέσιν τοῦ δὲν ἤθελε δυνήθῃ νὰ πράξῃ περισσότερα. Εἰς τὸν πατριωτισμὸν λοιπὸν καὶ εἰς τὴν ἰκανότητα τοῦ ἀνδρὸς αὐτοῦ ἀφίεται ἡ ἐνυπάρχουσα ἤδη εἰς τὸν τόπον μας ἡσυχία καὶ τάξις, καὶ ἀπὸ τὴν ἰκανότητα καὶ τὸν πατριωτισμὸν τοῦ προσδοκᾶται ἡ βελτίωσις τῶν πραγμάτων μας καὶ ἡ ἐθνικὴ μας εὐημερία.

ΠΑΡΑΦΥΛΛΙΣ

Ἡ κατὰ τῆς Ῥωσσίας ἐκστρατεία τοῦ Ναπολέοντος
Βοναπάρτου τῶν 1812.

Συνέχεια. Ἰδε τοὺς Ἀριθ. 349 καὶ 350.

Ἐνταῦθα ὁ Ναπολέων ἐκράνυσεν, ὅτι πραγματικῶς ἡ Αὐστρία ἐραδιοῦργει τὸ πᾶν, καὶ ἐνῇργει περιπλοκάς· ὅτι ἦτον ἀνάγκη νὰ δοθῇ τέλος καὶ νὰ διακριθῇ ἡ Εὐρώπη εἰς δύο αὐτοκρατορίας· ὅτι ὁ Δούναβις, ὁ εὐξείνιος Πόντος μέχρι τοῦ Passau, τὰ ὅρη τῆς Βοημίας μέχρι τοῦ Koenigsgratz καὶ ἡ Ἑλβία μέχρι τῆς Βαλτικῆς πρέπει νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς σύνορα, ὅτι δὲ ὁ Ἀλέξανδρος νὰ λάβῃ τὴν ἀρκτὸν αὐτοκρατορίαν, ὁ δὲ Ναπολέων τὴν μεσημβρινὴν τῆς Εὐρώπης. Μεταβάντων ἐπομένως εἰς τὰς παρατηρήσεις τοῦ Σεβαστιάνης τὰς ἀφορώσας τὸν διαμελισμὸν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας· «Ναὶ εἶναι δίκαιον! εἶπε. Δὲν ἀπαιτεῖται ἐπανάληψις! Ἐγὼ παρατοῦμαι, διότι τοῦτο συνάδει ἐντελῶς μὲ τοὺς ἐπὶ τῆς Ἰσπανίας σκοποὺς μου, τὴν ὁποίαν θέλω ἐνώσει μετὰ τῆς Γαλλίας.» Πῶς! ἐκράνυσεν τότε ὁ Σεβαστιάνης, θέλεις τὴν ἐνώσει! Ἀλλ' ὁ ἀδελφός σου; Τί μὲ μέλλει διὰ τὸν ἀδελφόν μου, ἐπανάλαβεν ὁ Ναπολέων· βασίλειον ὡς ἡ Ἰσπανία δὲν χαρίζεται. Θέλω νὰ τὴν ἐνώσω μετὰ τῆς Γαλλίας, θέλω δώσω εἰς αὐτὴν ἐθνικὴν ἀντιπροσωπείαν, θέλω ἐνεργῇ σὲ νὰ συναινέσῃ εἰς τοῦτο καὶ ὁ Αὐτοκράτωρ Ἀλέξανδρος, ἀφίπων αὐτὸν νὰ καθέξῃ τὴν Τουρκίαν μέχρι τοῦ Δανουβίου.

Ἀς ἀπαντήσωσι λοιπὸν τὰ πράγματα, τίς ἐξ αὐτῶν τῶν δύο περιοδικῶν τύπων λέγει τὴν ἀλήθειαν, τὴν ὁποίαν μόνος ὁ φανατισμὸς καὶ ἡ ἰδιοτελεία προσπαθοῦν, πλὴν εἰς μάτην, νὰ καλύψωσι.

Ἀναγινώσκωμεν τὸ ἐπόμενον ἄρθρον εἰς τὴν
Ἐπιθεώρησιν τῶν δύο κόσμων.

Ἐν ᾧ αἱ ἐπικράτειαι τῆς γῆραιας Εὐρώπης καταναλίσκονται εἰς διχονοίας ἀκάρατους, τὸ νέον βασίλειον, τὸ συστηθὲν διὰ τῶν Εὐρωπαϊκῶν συνθηκῶν ἐπὶ τοῦ κατωφλίου τῆς ἀνατολῆς, ἀποκτᾷ καθ' ἑκάστην νέας δυνάμεις καὶ ἐνισχύεται ὑπὸ τὴν διοίκησιν ἀνδρὸς ἐναρέτου καὶ πατριώτου. Ἡ Ἑλλάς ὀφείλει μεγίστην εὐγνωμοσύνην εἰς τὸν κύριον Κωλέττην, καὶ ἡ Γαλλία ἐναθρύνεται, διότι ἐχορήγησεν εἰς αὐτὴν τοσοῦτον εὐτυχῶς τὴν φιλίαν τῆς. Δύο ἔτη παρήλθον ἤδη ἀφ' οὗτο ὁ Κ. Κωλέττης ἔλαβεν εἰς χεῖρας τοῦ τὰς ἡνίας τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἀπέναντι μιᾶς Γερουσίας ἐπαναστατικῆς σχεδόν, καὶ μιᾶς Βουλῆς πάντοτε εὐκνήτου καὶ ἀνησύχου. Πολυλοῦ λόγου δεῖται ὅ,τι ἔπραξεν ὁ κύριος Κωλέττης, διὰ νὰ νικήσῃ τὰ πάθη καὶ τὰ ἰδιοτελῆ συμφέροντα, νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν τάξιν καὶ τὴν εἰρήνην, καὶ νὰ ἐνισχύσῃ τὴν ὕλην καὶ διανοητικὴν πρόοδον. Προέκυψεν λοιπὸν ἐντεῦθεν, ὅτι μία καταπιεστικὴ καὶ σχεδὸν βάρβαρος ἀντιπολιτεύσεως κατέστη ἀνίσχυρος τοῦ λοιποῦ, διότι κατεργημώθη. Ὁ κύριος Κωλέττης τὴν ἀνέπνευσε διὰ τῆς ἀταραξίας τοῦ καὶ τῆς πρὸς αὐτὴν καταρρονήσεώς του, ἐνῶ ταυτοχρόνως εἰρήνευσε τὸν τόπον, διὰ τῆς ἐμπιστοσύνης τὴν ὁποίαν ἐμπνέει. Ἡ σύνοδος τῶν Βουλῶν λήγει μετὰ τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἡ πλειονοψηφία ὑπῆρξε πάντοτε σταθερά ὑπὲρ τοῦ ὑπουργείου, ἡ δὲ λογικὴ καὶ αἱ εὐγενεῖς ἐκφράσεις τοῦ κυρίου Κωλέττου συνέτειναν εἰς τὸ νὰ ὑπερβῇ τὰ πάντα. Αἱ συζητήσεις τῆς Βουλῆς ὑπῆρξαν ἐν γένει ἀρκετὰ τακτικά, ἐκτὸς τινων βαιοπραγίων τῶν ἀρχαίων παληκαρίων, ἐξομοιουμένων μὲ τοὺς ὀλίγον συνταγματικούς διαπληκτισμοὺς τῆς Ἀμερικανικῆς συνόδου. Πρὸ πάντων παρετηρήσαμεν

οὐ καὶ ἐγκαταλείπων τὸ Βερολίνον. Κἀθόσον δὲ ἀφορᾷ τὸν Ἰωσήφ θέλω τὸν ἀποζημιώσει.

Τὴν ἐποχὴν αὐτὴν συνήλθεν ἡ ἐν Erfurt σύνοδος, ἥτις δὲν εἶχε σκοπὸν νὰ ὑποστηρίξῃ τὰ δικαιώματα τῶν Ὁθωμανῶν. Ὁ Γαλλικὸς στρατὸς ἐπασχοληθεὶς ἀσυνέτως εἰς τὸ κέντρον τῆς Ἰσπανίας δὲν ἠτύχη. Ἡ παρουσία τοῦ Ναπολέοντος καὶ τῶν στρατῶν τοῦ ἐπὶ τοῦ Ῥήνου καὶ τῆς Ἑλβίας κατεσταίνετο ὁσημέραι ἀναγκαστικά, ἡ δὲ Αὐστρία ἔδραξε τὴν εὐκαιρίαν αὐτὴν διὰ νὰ ὠπλισθῇ. Ἀνήσυχος διὰ τὴν Γερμανίαν ὁ Ναπολέων ἤθελε νὰ βεβαιωθῇ διὰ τὴν διάθεσιν τοῦ Ἀλεξάνδρου, νὰ κάμῃ μετ' αὐτοῦ συμμαχίαν ἐπιθετικὴν καὶ ἀμυντικὴν, καὶ νὰ τὸν ἐπασχολήσῃ εἰς συμμαχικὸν πόλεμον· τοῦτο δὲ ὑπῆρξε τὸ αἶτιον διὰ τὸ ὁποῖον παρεχώρησεν εἰς αὐτὸν τὴν Τουρκίαν μέχρι τοῦ Δανουβίου, εἰς τὸν ὅσον ὥστε ἡ Τουρκία δικαίως μᾶς κατηγορήσῃ διὰ τὸν νέον μεταξὺ αὐτῆς καὶ τῆς Ῥωσσίας πόλεμον. Μολοντοῦτο, κατὰ τὸν Ἰούλιον τοῦ 1808 πεσόντος τοῦ Μουσταφᾶ ἀπὸ τὸν θρόνον ἐβασίλευσεν ὁ Μαχμούτ, ὅστις ἀνήγγειλε τὴν ὑψωσίν του εἰς τὸν αὐτοκράτορα τῶν Γάλλων· ἀλλ' ὁ Ναπολέων ἀναγκασζόμενος νὰ περιποιήται τὸν Ἀλέξανδρον, πάντοτε δυσχερῶς διὰ τὸν θάνατον τοῦ Σελίμ, βδελυγτόμενος τὴν βαρβαρότητα τῶν Μουσουλμάνων καὶ περιφρονῶν μίαν κυβερνήσιν τοσοῦτον ἄστατον, δὲν ἠθέλησεν ἐντὸς διαστήματος τριῶν ἐτῶν νὰ δώσῃ καμμίαν ἀπάντησιν εἰς τὸν Σουλτάνον, καὶ ἐφαίνετο ὅτι δὲν τὸν ἀνεγνώριζε.

Τοιοῦτοτρόπως εὐρίσχετο εἰς ἀβεβαιότητα μετὰ τῶν Τούρκων, ὅτε αἰφνης τὴν 21 Μαρτίου 1812, ἐξ ἐβδόμαδας δηλαδὴ

τὴν ἐξῆς ὥραιαν συνεδρίασιν. Ἡ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπὴ στηριζομένη ὑπὸ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, δὲν ἤθελε νὰ παραδεχθῇ τὰ ἐξόδα τῶν πρεσβειῶν, ὑπὸ τὴν πρόφασιν ὅτι ἡ Ἑλλάς εἶναι ἀρκετὰ πτωχὴ, καὶ δὲν δύναται νὰ κάμῃ χρῆσιν τοῦ ἰδρωτός τῶν λαῶν τῆς, διὰ νὰ πληρώσῃ τὴν ἐνώπιον τῶν ξένων πολυτέλειαν. Ὁ κύριος Κωλέττης ἀπήντησε θαυμασίως εἰς ταύτας τὰς ἐλεεινὰς ἀντιλογίας μίαν γαμπερὺς πολιτικῆς. Δὲν πρέπει νὰ θεωρῇται ἡ Ἑλλάς, εἶπεν, ὡς κράτος τοσοῦτον ὑποδεέστερον. Ἡ Ἑλλάς ἔχει τὸ μέλλον τῆς, καὶ ἐπέχει σημαντικὴν θέσιν μεταξὺ τῆς ἀνατολῆς καὶ τῆς δύσεως, ἡ δὲ Κυβέρνησις τῆς πρέπει νὰ θεωρῇ μακρὰν, ἂν θέλῃ ν' ἀποφεύγῃ τὰ προσκόμματα τὰ δυνάμενα νὰ ἐμποδίσωσι τὴν ἐθνικὴν ἀνάπτυξιν. Τὸ νὰ ἐπαγρυπνῇ ἡ Κυβέρνησις ἐπὶ τοῦ συμφέροντος τοῦ τόπου, δὲν συνίσταται εἰς τὸ νὰ διοικῇ ἡμεροβίως, νὰ ἔχῃ ἀλληλογραφίαν μετὰ τῶν Ἐπαρχίων καὶ τῶν Δημάρχων καὶ νὰ καταδιώκῃ τοὺς ληστὰς, ἀλλ' ὀφείλει νὰ εὐρίσκειται καὶ εἰς ἐξωτερικὰς σχέσεις, ἀναγκαιούσας μεγάλως ὑπὲρ τῆς ἀξιοπρεπείας τοῦ κράτους. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις λοιπὸν ἂς ἐξακολουθῇ πάντοτε νὰ θεωρῇ τὰς ὑποθέσεις ἀπὸ τοιαύτην ὑψηλὴν ἑποψίαν, καὶ ἂς ᾔσῃ βεβαία ὅτι θέλει ἐπιτύχει νὰ προετοιμάσῃ τὴν νέαν τύχην ἐνὸς ἐθνους τὸ ὁποῖον ἤξιζε νὰ ζήσῃ δίκαια.

Πολλάκις λέγοντες εἰς τὸ δημόσιον, ὅτι εἶναι ὀλέθριοι καὶ καταστρεπτικοὶ οἱ τῆς ἀντιπολιτεύσεως σκοποί, παρεκινούμεθα ἀπὸ τὸ καθήκον μας ν' ἀναφέρωμεν ἕνα, τὸν ὀλεθριώτερον καὶ καταστρεπτικώτερον, διὰ νὰ φωτίσωμεν τὸ κοινὸν τῆς Ἑλλάδος, ὡς πολλοὶ ἐκ τῶν συναδελφῶν μας τῶν διαχειριζομένων τὸν ἐθνικὸν τύπον ἔπραξαν, περὶ τῆς τάσεως τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν, ὅτινες ἐνώπιον τῶν παθῶν καὶ τῆς ἰδιοτελείας των θυσιάζουν καθεκάστην τὰ ὑψηλὰ τῆς πατρίδος μας συμφέροντα. Ἀλλ' αἰσθημα εὐγενὲς μᾶς ἀνεχαλτίζε πάντοτε αἰσθημα τοῦ νὰ μὴ γίνωμεν καὶ ἡμεῖς ὄργανον νὰ πληροφῶται ὁ ἔξω κόσμος, ὅτι μεταξὺ τῆς κοινωνίας μας, τῆς τοσοῦτον φιλησυχίου, φιλονόμου καὶ εὐαγώγου, εὐρίσκονται θηρία ἀνθρωπόμορφα, τὰ ὁποῖα διψῶντα αἷμα, θέλουν νὰ

πρὸ τοῦ πολέμου τῆς Ῥωσσίας ἐζήτησεν ἀπὸ τὸν Μαχμούτ τὴν συμμαχίαν του, καὶ κατὰ συνέπειαν ἀπήτησεν ὅτι μετὰ πέντε ἡμέρας, ἀφοῦ λάβῃ γνώσιν τῆς προσκλήσεώς του ταύτης, νὰ πύσῃ πᾶσα συνθήκη μεταξὺ Τούρκων καὶ Ῥωσῶν, καὶ ὅτι στρατὸς συγκείμενος ἀπὸ ἑκατὸν χιλιάδας στρατιώτας καὶ ὑπὸ τοῦ Σουλτάνου διοικούμενος νὰ μεταβῇ εἰς τὸν Δούναβιν ἐντὸς ἐννέα ἡμερῶν. Εἰς ἀμοιβὴν δὲ τῆς προσθήκης αὐτῆς προσέφερε τὴν Βλαχίαν καὶ Μολδαβίαν, τὰς ὁποίας οἱ Ῥῶσσοι ἠδύναντο ν' ἀποδώσωσι, διὰ νὰ κλείσωσιν ἀμέσως τὴν εἰρήνην μετὰ τῆς Τουρκίας· προσέφερε προσέτι τὴν Κριμαίαν τὴν ὁποίαν πρὸ ἑξ ἐτῶν εἶχεν ὑποσχέσθαι πρὸς τὸν Σελίμην.

Ἀγνοεῖται ἂν ἔφθασεν ἐν καιρῷ ἡ ἐπιστολὴ αὕτη τοῦ Ναπολέοντος πρὸς τὸν Σουλτάνον, ἂν ὁ Ναπολέων ἐνόμιζε τὸν Τουρκικὸν στρατὸν ἰσχυρώτερον ἀφ' οὗτο πραγματικῶς, καὶ ἂν ἐκολακεύθη ὅτι θέλει καταπλήξῃ τὸν Διδάνιον μὲ πρότασιν τοσοῦτον ταχυεργήτου καὶ ἐπωφελεῖ. Τὸ ἀληθὲς εἶναι ὅτι ἠγνόει τὸ Τουρκικὸν ἔθιμον, κατὰ τὸ ὁποῖον ἀπηγορεύετο εἰς τὸν Σουλτάνον τὸ νὰ διοικῇ αὐτοπροσώπως τὸν στρατὸν του.

Φαίνεται ὅτι ἡ εὐφυΐα τοῦ Ναπολέοντος δὲν ἠδύναντο νὰ ταπεινωθῇ, διὰ νὰ ὑποθέσῃ ὅτι τὸ Διδάνιον ἦτο τοσοῦτον ἀσύνετον εἰς τ' ἀληθὲς του συμφέροντα.

Ἀφοῦ κατὰ τὸ ἔτος 1807. ἐγκατέλειπεν ὁ αὐτοκράτωρ τῶν Γάλλων τὰ συμφέροντα τῆς Τουρκίας, δὲν ἐσκέφθη φαίνεται, ὅτι οἱ Μουσουλμάνοι δὲν ἤθελον ἐμπιστευθῇ εἰς ταύτας τὰς νέας ὑποσχέσεις του· ὅτι ὡς ἐκ τῆς ἀμαθείας των δὲν

πλωσι τὸ τῶν ἀδελφῶν των, θέλουν νὰ ἰδῶσι τὴν γῆν μας μιγμένην πυρί, καὶ προτιμοῦν νὰ καταστραφῇ τὸ πᾶν παρὰ ν' ἀποτύχωσιν εἰς τοὺς σκοπούς των. Ἀλλ' ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον οὐτε ἐτολήσαμεν, οὐτε εἰσέτι πολυώμεν ν' ἀναφέρωμεν, τὸ κηρύττωσιν αὐτοὶ πανδήμως, διὰ τῶν ὁργάνων τοῦ περιοδικῶν τύπου, καὶ ἔπειτα τολμοῦν νὰ λέγωνται πατριῶται καὶ νὰ ἐξέρχονται εἰς τὸ πολιτικὸν στάδιον ὡς προστάται τῶν συμφερόντων τοῦ λαοῦ, ἐνῶ εἶναι λυμεῖνες καὶ καταστροφεῖς.

Παραλείποντες ὅσα τὸ κοινὸν ἀνέγνω δημοσιευθέντα διὰ τῶν ὁργάνων τοῦ τύπου τῆς ἀντιπολιτεύσεως, εἰς τὰ ὁποῖα καὶ τοὶ ὑποκρυπτόμενοι, δύνανται ὅμως νὰ ψηλαφηθῇ τὸ φαρμάκιον μετὰ τὸ ὁποῖον προσπαθοῦν οἱ καταστροφεῖς οὗτοι νὰ φονεύσωσι τοὺς ἀδελφούς των, ὑποβάλλομεν εἰς τὴν παρατήρησιν τοῦ κοινῶν τὸν πρῶτον ἀριθμὸν τῆς ἐν Πάτραις ἀρχηγίας νὰ ἐκδίδεται ἐσχάτως ἐφημερίδος ἡ Ἀχαΐα, ἀνηκούσης προφανέστατα εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν, τὸν ὁποῖον ὅσους ἀναγνώσει δὲν δύνανται εἰμὴ νὰ πεισθῇ περὶ τοῦ θληρίου καὶ ἀποτροπαίου σκοποῦ τὸν ὁποῖον ἀνεφέραμεν.

Εἶναι δύσκολον μήπως νὰ κατανοήσῃ τις, τί ἐξεκονίζει ἡ εἰκὼν ἡ τεθειμένη ἐπὶ τῆς πρώτης σελίδος τῆς ἐφημερίδος αὐτῆς, τί ὑπαινίσσεται τὸ ἐν αὐτῇ παραπέτασμα, καὶ ποῖον εἶναι τὸ φαρμακικὸν δένδρον, κατὰ τὴν ἐπομένην περίοδον, τὸ ὁποῖον οἱ συντάχται τῆς ἐφημερίδος αὐτῆς καὶ τὰ μέλη τῆς συμμορίας εἰς τὴν ὁποῖαν ἀνήκουν, ἐπιθυμοῦν νὰ ἐκρίζωσιν ῥιζήδον, καὶ παραινῶν τοὺς λαοὺς τῆς Ἑλλάδος νὰ συμμερισθῶσι τῆς ἐπιθυμίας των αὐτῆς;

» Ἀλλ' ἀτυχῶς (λέγει ἡ Ἀχαΐα) οἱ λαοὶ ἡ ἐκ τῆς » μεγάλης παραφοράς των, ἡ ἐκ τῆς συνθήκης ἀγαθωσύνης » των δὲν ἐξερίζονταν τὸ φαρμακικὸν τοῦτο δένδρον ῥιζήδον » ῥίζα τις ἔχει νὰ μελῇ διὰ νὰ ἀναφανῇ, ἐκ ταύτης νέον φαρ- » μακωτέρον δένδρον καταστρέφεται καὶ τοῦτο, ἀνεγεννᾷτο » ἄλλο ἐκ τῆς αὐτῆς αἰτίας, καὶ οὕτως ἀλληλοδιαδόχως ἡ » τάλαινα ἀνθρωπότης ὅτε μὲν ἐγέλα, ὅτε δὲ, καὶ καταδυστο » χίαν τὸ πλεῖστον, ὠδύρετο καταδυναστευομένη. »

Νὰ ἐκρίζωθῃ (ὁ μὴ γένοιτο) τὸ δένδρον αὐτὸ, τὸ ὁποῖον ὑπαινίσσεται ἄθλιοι, καὶ τότε θέλετε συναισθανθῇ εἰς ποῖαν προβληματικὴν θέσιν θέλουν εὐρεθῇ ἡ ἐθνικὴ αὐτονομία καὶ ἐλευθερία μας. Νὰ ἐκρίζωθῃ τὸ δένδρον αὐτὸ, τὸ ὁποῖον ὑπαινίσσεται ἀπονενοημένοι, καὶ τότε μία ξένη ἐνοπλος ἐπέμβασις μετὰ σιδηρὰν εἰς τὰς χεῖρας τῆς βάρβαρον, οὐχὶ πλέον ὡς

ἡδύναντο νὰ ἐκτιμήσωσι τὰς μεταβολὰς, τὴν ἀνάγκην τῶν ὁποῶν νέαι περιστάσεις ἐπέβαλον κατὰ τὴν ἐν Τίλσιτ πολιτικὴν του. ὅτι ὀλιγώτερον ἤθελον κατανοήσῃ ὁποῖον μίσος ἐνέπνευσαν εἰς αὐτὸ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, διὰ τῆς ἐκτροπῆς καὶ τοῦ φόνου τοῦ Σελίμη, τὸν ὁποῖον αὐτὸς ἡγάπα, καὶ διὰ μέσου τοῦ ὁποῦ ἐκολακεύετο ὅτι θέλει καταστήσει τὴν Εὐρωπαϊκὴν Τουρκίαν πολεμικὸν κράτος, καὶ ἵκανὸν ν' ἀντισταθῇ κατὰ τῶν Ῥώσων. Ἰσως ὁ Ναπολέων ἤθελεν ἐλκύσει πρὸς τὸ μέρος του τὸν Μαχμούτην, ἀν' ἤθελε κάμει γρησὶν ἐξοχωτέρων μέσων· ἀλλ' ὁ ἴδιος ὠμολόγησε μετὰ ταῦτα, ὅτι ἀντέβαινε εἰς τὴν ὑψηλοφροσύνην του τὸ νὰ μετὰ χεῖρισθῇ τὴν διαφοράν. Θέλομεν τὸν ἰδεῖ ὅμως ἐξ ἄλλου μέρους βραδύνοντα νὰ συμπλεχθῇ μετὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου, ἢ νὰ στηρίχῃ ἢ πολὺ εἰς τὸν φόβον τὸν ὁποῖον ἤθελεν ἐμπνεύσει εἰς αὐτὸν αἱ ἀπειραι πολεμικαὶ προετοιμασίαι του. Εἶναι ὅμως πολὺ πιθανόν, ὅτι ἐπειδὴ αἱ τελευταῖαι προτάσεις του πρὸς τὸν Σουλτάνον ἦσαν δηλώσεις πολέμου κατὰ τῶν Ῥώσων, ἐβράδυνε μετὰ τὸν σκοπὸν τοῦ ν' ἀπατήσῃ εὐκολώτερον τὸν Κζάρ, ὡς πρὸς τὴν ἐποχὴν τῆς εἰσβολῆς του. Ἐν ἐνὶ λόγῳ, εἴτε ἐνεκα τῶν αἰτιῶν αὐτῶν, εἴτε διότι ἐναπέθετε τὰς ἐλπίδας του ἐπὶ τῆς ἀποστροφῆς τῶν δύο ἐθνῶν, καὶ ἐπὶ τῆς συμμαχίας του μετὰ τῆς Αὐστρίας, διὰ τῆς ὁποίας ἐξήσφαλίσθη πρὸ ὀλίγου ὑπὲρ τῶν Τούρκων ἡ κατοχὴ τῆς Μολδαβίας καὶ Βλαχίας, παρεμπόδιζε τὸν πρέσβυν τὸν ὁποῖον ἐμελλε νὰ σταλῇ εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, καὶ ἐπερίμενε τὴν τελευταίαν ὥραν.

Ἀλλ' οἱ ἀπεσταλμένοι τῆς Ῥωσσίας, Ἀγγλίας, Αὐστρίας καὶ Σουηκίας περιεστρίχσαν τὸ Διβάνιον, καὶ ὁμοφώνως εἶπον εἰς αὐτό· ὅτι οἱ Τούρκοι ὤφειλον τὴν ἐν τῇ Εὐρώπῃ πολιτικὴν ὑπαρξίν των εἰς τὰς διχονοίας τῶν Χρι-

εῖκνῃ τὴν ὁποῖαν ἡδυνήθημεν νὰ συντρίψωμεν, θέλει καταστρέφει ὅλας τὰς ἐλευθερίας, τὰς ὁποίας ἀπολαμβάνομεν ἤδη, θέλει ἀπορροφήσῃ τὴν τελευταίαν ῥανίδα τοῦ αἵματός μας, θέλει μᾶς καταστήσῃ εἰλωτας καὶ αὐτῶν χείρονας. Νὰ ἐκρίζωθῃ, τὸ δένδρον αὐτὸ, τὸ ὁποῖον ὑπαινίσσεται κακοῦργοι, διὰ νὰ καταβαφῇ, τὸ ἔδαφος τῆς πατρίδος μας ἀπὸ ἐμφύλιον αἷμα, διὰ ν' ἀποτεφρωθῶσιν αἱ πόλεις μας, διὰ νὰ μὴν ἀναγκασθῇτε πώποτε νὰ πληρώσετε τὰ πρὸς τὸν δῆμόσιον χρέος σας, διὰ νὰ ἐνωθῇτε μετὰ τῶν καταδυναστῶν μας καὶ νὰ ἐξουσιάζητε ἐπὶ τῶν ἐρεπίλων τῆς Ἑλλάδος, διὰ ν' ἀπωλέσῃ ἡ πατρίς μας τὸ ἔξοχον καὶ λαμπρὸν μέλλον της, χάριν τῶν ξένων φίλων σας, τῶν ὁποῶν ἐγίνετε ἀνδράποδα, καὶ ὡς τοιαῦτα σὰς θεωροῦν ὅλοι οἱ νοῦν ἔχοντες Ἕλληνες.

Ἀλλ' ὁ ὑψίστος Θεὸς, ὅστις κηδεταί τῆς Ἑλλάδος, καὶ ὅστις τὴν ἀνήγειρεν ἐκ τῆς τέφρας της, θέλει ματαιώσει, ὡς πάντοτε ἐματαιώσε, τοὺς ἀντεθνικούς καὶ καταστρεπτικούς σκοπούς σας.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ὁ Ἑθνικὸς Ταχυδρόμος τοῦ Λονδίνου καταχωρίζει εἰς τὰ φύλλα του καταμήνησιν τῶν βασάνων τῶν παραδεδεγμένων, λέγει, ὑπὸ τοῦ βασιλέως Ὁθωνος, καὶ ἐνεργουμένων ὑπὸ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Κ. Κωλέττου, ἐξ ἀλληλογραφίας τῶν Ἀθηνῶν.

Εὐχόμεθα εἰς τὸν Ταχυδρόμον αὐτὸν τοιαῦτα πάντα ἄρθρα νὰ δημοσιεύῃ κατὰ τοῦ βασιλέως τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Κυβερνήσεως αὐτοῦ· διότι χειρότερα ἀπ' αὐτὰ οὐτε αὐτὸς δύναται νὰ γράψῃ οὔτε ἄλλος ὁμοίος του νὰ πλάσῃ. Εὐχόμεθα ἐτι καὶ οἱ ἐξ Ἀθηνῶν ἀνταποκριταὶ τοῦ μετὰ τοιαῦτα πάντοτε ἄρθρα νὰ προμηθεύωσι τὰς στήλας τοῦ Ἑθνικοῦ Ταχυδρόμου τοῦ Λονδίνου, διότι χειρότερος ἀνταποκριτὰς δὲν θέλει εὐτυχῆσαι νὰ εὕρῃ ἐξ Ἑλλάδος. Εὐχόμεθα προσέτι τοιαῦτα καὶ ὅμοια ἄρθρα νὰ γράψωσιν οἱ ἐχθροὶ τοῦ Κωλέττου, διότι οἱ φίλοι του δὲν δύνανται νὰ τὸν ὑποστηρίξωσιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ εἰς τὴν εὐνοίαν τοῦ βασιλέως Ὁθωνος, ὅσον οἱ πολιτικοὶ ἐχθροὶ τοῦ οὗτοί, καταμηνύοντες αὐτὸν κατὰ τοιαύτον τρόπον.

Ὁ Φίλος τοῦ Λαοῦ, ἐφημερίς τῆς Πρωτευούσης, εὐφυστατα ἐκρίνειν ἀναγκαῖον τὴν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν δημοσίευσιν τῶν ἄρθρων τούτων τοῦ Ταχυδρόμου, διὰ νὰ ἰδῇ τὸ Κοινὸν τῆς Ἑλλάδος εἰς ποῖαν ὑπερβολὴν μανίας ἐφθασαν οἱ πολιτικοὶ ἐχθροὶ τοῦ Κωλέττου καὶ τῆς Κυβερνήσεως.

[Ἐκ τοῦ Ἀγγέλου]

στιανῶν ἡγεμόνων· ὅτι ἀφ' ἧς στιγμῆς ἐνωθῶσιν οὗτοι ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἐπὶρροήν, θέλουν καταπιεσθῇ οἱ ἐν τῇ Εὐρώπῃ Ὁθωμανοί, καὶ τέλος ἐπειδὴ ὁ αὐτοκράτωρ τῶν Γάλλων ἦτον εἰς τὴν στιγμὴν νὰ κατασταθῇ παγκόσμιος αὐτοκράτωρ, αὐτὸν ἔπρεπε νὰ φοβῶνται παρὰ πάντα ἄλλον.

Μετὰ τοὺς λόγους αὐτοὺς ἠνώθησαν καὶ αἱ προσπάθειαι τῶν δύο Μουρούζων πριγκίπων γραικῶν. Ἐπρέσβευον οὗτοι τὴν αὐτὴν ὁρμηκίαν τοῦ Ἀλεξάνδρου, καὶ ἤλπιζαν ἀπὸ αὐτὸν τὴν Μολδαβίαν καὶ τὴν Βλαχίαν. πλουτίσαντες δὲ διὰ τῶν ἀγαθοεργιῶν του, καὶ διὰ τῶν θησαυρῶν τῆς Ἀγγλίας, ἐφώτισαν τὴν ἀμαθὴ ἀδιαφορίαν τῶν Τούρκων περὶ τῆς ἐκ μέρους τῶν Γάλλων στρατιωτικῆς ἀναγνωρίσεως τῶν Ὁθωμανικῶν μεθωρίων. Ἐπράξαν περιπλέον ἀκόμη. Ὁ μὲν εἰς ἐξ αὐτῶν κατέστη κύριος τοῦ πνεύματος τοῦ Διβανίου καὶ τῆς πρωτευούσης, ὁ δὲ ἕτερος τοῦ Βεζύρη καὶ τοῦ στρατοῦ καὶ ἐπειδὴ ὁ ὑπερήφανος Μαχμούτης ἀντέτεινε πάντοτε, ἀλλ' ἤθελε νὰ κάμῃ ἐντιμὸν εἰρήνην, οἱ δύο οὗτοι γραικοὶ διέλυσαν τὸν στρατὸν, καὶ διὰ μίαν ἐπαναστάσεως ὑπεχρέωσαν τὸν Σουλτάνον νὰ ὑπογράψῃ τὴν ἐν Βουκορεστίνῃ αἰσχιστον μετὰ τῶν Ῥώσων συνθήκην.

Τοιαύτη εἶναι ἡ ἐντὸς τοῦ Ὁθωμανικοῦ παλατίου ἰσχὺς τῆς φαδιουργίας. Δύο Ἕλληνες τοὺς ὁποῖους οἱ Τούρκοι κατεφρόνουν, ἀπεράσαν εἰς τὸ πείσμα τοῦ Σουλτάνου περὶ τῆς τύχης τῆς Ὁθωμανικῆς αὐτοκρατορίας. Αἰγμάλωτος ὁ μονάρχης οὗτος εἰς τὰς μηχανορραφίας τοῦ παλατίου του, ὡς τοιοῦτοι εἶναι ὅλοι οἱ δεσπότες οἱ ἐκεῖ κλειόμενοι ὑπεχώρησαν. Οἱ δύο Μουρούζαι ἐνίκησαν, ἀλλὰ καὶ ὁ Σουλτάνος ἐκοψεν ἐπομένως τὰς κεφαλὰς των.

Τοιοιουτρόπως ἀπωλέσαμεν τὴν ὑποστήριξιν τῆς Τουρκίας. Μᾶς ἔμενεν ἀκόμη ἡ Σουηκία, τῆς ὁποίας ὁ ἡγεμὼν εἰ-

— Η ΕΘΝΙΚΗ ἐφημερίς Γαλλικὴ τῆς 19. Ἰουλίου.

περιέχει τὰ ἐξῆς.

Ἡ ἐρεστώσα τῶν γεννημάτων κατάστασις εἰς τὰ πλεύτερα τῆς Εὐρώπης μέρη ἐπροξένησε παντοῦ μεγάλῃ ἀνησυχίαν. Ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Ἰρλανδία ἔχουν ἀνάγκην ἀπείρου ποσότητος σίτου, καὶ ἡ Γαλλία δὲν εἶναι εἰσέτι βεβαία διὰ τὰς ἰδίας της διατροφάς. Ὁ ἐπὶ τῆς γεωργίας ὑπουργὸς ἐκρίνε χρέος, πρὸ τινῶν ἡμερῶν νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τῶν ἐπάρχων ἀκριβεῖς ἐπὶ τῆς καταστάσεως τῶν ἰδίων των ἐπαρχιῶν πληροφορίας· αἱ πληροφορίες αὗται δὲν ἐλήφθησαν εἰσέτι. Δὲν ἐπιθυμοῦμεν νὰ παρῶμεν εἰς τὸν λαὸν ἐπικινδύνους ταραχάς· ἀλλ' οὐχ' ἥττον δὲν πρέπει, μετὰ τὴν πρόφασιν δι' ἐπαγρυπνεῖ ἡ κυβερνήσις, νὰ ἐμποδίσωμεν τὴν γενικὴν αὐτῇ κλησιν ἥτις ἔκαμε πολλὰς πόλεις τῆς Γαλλίας νὰ λάβουν ὅλα τὰ μέτρα, διὰ νὰ ἐξασφαλίσουν τὰς ἐργατικὰς κλάσεις ἀπὸ τὴν ὑπερβολικὴν ἀκρίβειαν τοῦ ἄρτου. Ἡμεῖς ὡσαύτως ἐκάμαμεν μετὰ ὅλα τὰ ἐνόντα εἰς ἡμᾶς μέσα, ἐν εἶδος ἀνακρίσεως ἐπὶ τῆς καταστάσεως τῶν γεννημάτων καὶ ἐπὶ τῆς τιμῆς τῶν σίτων. Λέγομεν μετὰ λύπην μας, ὅτι ἡ ἀνάκρισις αὕτη δὲν εἶναι ἐντελὴς εὐχάριστος, καὶ αὐριορ ἐκθέτομεν μετὰ λεπτομέρειαν, ὅτι ἐσυνάξαμεν ἀπὸ τῆς ἐξέτασίν μας αὐτῇ.

— Εἰς τὴν ἐφημερίδα τοῦ Αὐγούστου εὐρομεν τὰ ἐξῆς. Εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Τουρκίαν οἱ Κρήτες ὑποκινουμένοι ἀπὸ ἄλλους ὀργανίζουσιν μυστικὴν ἐταιρείαν, καὶ περίπου 60 πάροικοι Κρήτες ἤρχισαν τὴν διαπραγματεύσιν μετὰ τὴν Πόρταν, διὰ τῆς μεσολαβήσεως τοῦ Κ. Μουσούρου τοῦ εἰς Ἀθήνας πρέσβους τῆς Τουρκίας. Κατὰ συνέπειαν περὶ τοὺς 80 Κρήτας ἀνεχώρησαν διὰ τὸν τόπον των. Καὶ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν αὐτὴν ὁ Κ. Μουσούρος ἐπροβιβάσθη καὶ ἔλαβε τὸ παράσημον τοῦ Νισάν Ἰφτιχάρ· ἐξακολουθοῦνται νὰ λαμβάνονται ὑπογραφαὶ εἰσέτι, καὶ γαίνεται ὅτι ἡ πλειονότης τῶν Κρητῶν θέλει νὰ μιμηθῇ τὸ παράδειγμα τῶν 80 πατριωτῶν των. Καθυπεβλήθη εἰς τὴν βουλὴν νομοσχέδιον ἀφορρὸν τὴν προικοδοτήσιν τῶν Κρητῶν, κατὰ συνέπειαν τοῦ ὁποῦ πᾶσα οἰκογένεια ἐποίκων θέλει ἔχει εἰς τὴν Μήλον καὶ εἰς τὴν Μινώαν 30 - 50 στρέμματα γῆς, ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μελῶν της.

χεν ἐξέλθει πρὸ ὀλίγου ἀπὸ τὰς στρατιωτικὰς γραμμάς μας. Στρατιώτης τοῦ στρατοῦ μας, εἰς τὸν ὁποῖον ὤφειλε τὴν δόξαν καὶ τὸ σκήπτρον του, ἤθελε μᾶς ἐγκαταλείψει ἄραγε εἰς τὴν πρώτην εὐκαιρίαν, καθ' ἣν ὤφειλε νὰ δώσῃ δείγματα τῆς εὐγνωμοσύνης του; Τοιαύτη ἀχαριστία ἦτον ἀπροσδόκητος· ἀλλ' ὅτι ὀλιγώτερον ἡδυνάμεθα νὰ ὑποθέσωμεν εἶναι, ὅτι ἐθυσίασεν οὗτος ἄλλῃ καὶ παντοτενῶς συμφέροντα τῆς Σουηκίας εἰς τὴν παλαιὰν ζηλοτυπίαν του κατὰ τοῦ Ναπολέοντος, καὶ ἴσως εἰς τὴν ἀδυναμίαν του, τὴν συνήθη εἰς τοὺς νεωστὶ ὑπὸ τῆς τύχης εὐνοουμένους.

Εἰς αὐτὸν τὸν μέγαν πόλεμον τῆς δημοκρατίας κατὰ τῆς ἀριστοκρατίας, ἡ τελευταία ἐνίκησεν ἕνα τῶν πλέον ἀσπόνδων ἐχθρῶν της. Ὁ Βερναδότος βουτυμένος ὅλος σχεδὸν μετὰ τῶν αὐλικῶν ἢ ἀρχαίων εὐγενῶν, ἕνα μόνον σκοπὸν εἶχε τὸ νὰ ἐκλεχθῇ ἡγεμὼν, καὶ ἐπέτυχεν· ἀλλ' ἡ ἐπιτυχία του αὕτη ἐκόστισεν εἰς αὐτὸν πολὺ ἀκριβῶς. Διὰ νὰ ἐπιτύχῃ ἡ ἀναγκάσθη κατὰ πρῶτον νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν στιγμὴν τοῦ κινδύνου τοὺς ἀρχαίους συντρόφους του καὶ τοὺς αὐτοῦρους τῆς δόξης του· ἐπομένως ἐπράξε χείρονα. Ὁ κόσμος τὸν ἰδε περιπατοῦντα ἐπὶ τῶν αἱματωμένων σωματῶν των καὶ ἡνωμένον μετὰ τῶν ἐχθρῶν των, ἄλλοτε καὶ ἰδικῶν του ἐχθρῶν, διὰ νὰ καταθλίψῃ τὴν παλαιὰν του πατρίδα, καὶ διὰ νὰ θέσῃ τὴν νέαν θετὴν του πατρίδα εἰς τὴν διάκρισιν τοῦ πρώτου Κζάρ, τοῦ λαϊμάργου νὰ βασιλεύσῃ εἰς τὴν Βαλτικὴν.

Ἐξ ἄλλου μέρους φαίνεται, ὅτι ὁ χαρακτήρ τοῦ Βερναδότου καὶ ἡ σπουδαιότης τοῦ νὰ λάβῃ μέρος ἡ Σουηκία εἰς τὴν ἀποφασιστικὴν πάλην ἥτις ἐπρόκειτο νὰ λάβῃ χώραν, ὀλίγην βαρύτητα εἶχον εἰς τὴν πολιτικὴν τοῦ Ναπολέοντος στάθμην. Ἐνθερμος καὶ ἐπίμονος ἡ εὐφροσύνη του μεγάλως ἐτόλμησε, καὶ ὅτι ἐθεσεν οὗτος μέγα βάρος εἰς μίαν βάσιν στερεάν, ὥστε

περιπλέον μίαν μικράν κατοικίαν, ἑνα ταῦρον καὶ τὰ ἀναγκαῖα γεωργικὰ ἐργαλεῖα, τὰ πάντα δι' ἐξόδων τοῦ κράτους. Τὸ ταξίδιον τοῦ στρατηγικοῦ Καλλέργη φαίνεται ὅτι ἀποβλέπει τὸ σχέδιον αὐτὸ, καὶ πιθανῶς εἰς τὸ αὐτὸ ἀποβλέπει καὶ ἡ εἰς Κωνσταντινουπόλιν διατριβὴ τοῦ στρατηγικοῦ Τζοῦρκ, καθὼς καὶ τῆς Κ. Ζωγράφου.

Τὸ 1829 ἐπὶ τοῦ ὑπουργείου Βελλιγκτιῶνς, ὁ Λόρδος Παλμερστον ἐπαρτήρησεν εἰς τὸ βουλευτήριον, ὅτι ἡ Κρήτη δὲν ἠδύνατο νὰ μένῃ ὑπὸ τὴν κυριότητα τοῦ Σουλτάνου, ἐξ αἰτίας τοῦ ὅτι ἡ θήρα ἦτον πολλὰ ὠραία εἰς τρόπον ὥστε ἦτον ἀδύνατον νὰ μὴ συμβοῦν δι' αὐτὴν φιλονεκίαι καὶ ἔρριδες μεταξὺ τῶν γειτόνων της. Ἐὰν δὲν ἐννοῖται ἡ γῆσις Κρήτη εἰς τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος, προλέγω, ἐπρόσθεσεν αὐτὸς, ὅτι ἡ Ἀγγλία θέλει ἔχει τὸν πόλεμον μὲ τὴν μίαν ἢ μὲ τὴν ἄλλην ἐκ τῶν Εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων.

Κατὰ τὸ 1846 ἔτος, ὁ Λόρδος Παλμερστον φαίνεται ὅτι θέλει νὰ ἀσφαλίσῃ εἰς τὴν Ἀγγλίαν τὸ πλούσιον αὐτὸ λάφυρον.

Ἐπειδὴ καθήκον τοῦ περιοδικοῦ τύπου εἶναι νὰ ἐπιτηρῇ ἐπὶ πάντων, ὅσα δύνανται νὰ ᾖ ἐπιβλαβὴ εἰς τὴν κοινωνίαν, καὶ νὰ φωτίῃ περὶ αὐτῶν τὸ κοινόν, διὰ νὰ προλαμβάνωνται δυστυχήματα καὶ ἐπιβλαβεῖς συνέπειαι, διὰ τοῦτο θεωροῦμεν καθήκον μας ν' ἀναφέρωμεν περιστατικόν, τὸ ὁποῖον μεγάλως ἐνδιαφέρει τὸ Ἑλληνικὸν ἐμπόριον.

Γνωρίζομεν, ὅτι εἰς πολλοὺς ἐνταῦθα καὶ ἐνίοτε μικροποροῦς, ἀνθρώπους μικρᾶς καὶ ἀσημάντου περιουσίας, πέμπονται ἀπὸ τὰς ἐμπορικὰς πόλεις τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς

τὴν κατεκρήμνισε. Καὶ ἰδοὺ ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον ἀφοῦ ἐξετίμησε δικαίως τὰ συμπεράσματα τῶν Σουηκῶν, ὡς ἐκ φύσεως ἠνωμένα μετὰ τῶν ἰδικῶν του, ἐσυλλογίσθη ὅταν ἠθέλησε ν' ἀδυνατίσῃ τὴν Ῥωσίαν, ὅτι ἠδύνατο ν' ἀπαιτήσῃ τὸ πᾶν ἀπ' αὐτοὺς, χωρὶς νὰ ὑποσχεθῇ εἰς αὐτοὺς ὅ,τι ἔδει.

Εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐπανέλθωμεν εἰς τὸ παρελθὸν διὰ νὰ ἐξετάσωμεν καλῆτερα τὰ πράγματα. Τὰ γεγονότα θέλουσιν ἀποδείξει, ὅτι καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἐγκατάλειψίν μας ἐκ μέρους τῆς Σουηκίας, πρέπει νὰ μεμψώμεν τὴν ζηλότυπον φιλοδοξίαν τοῦ Βερναδότου, καὶ τὴν ἀδυσώπητον ὑψηλοφροσύνην τοῦ Ναπολέοντος. Ἐντεῦθεν θέλομεν πληροφορηθῇ, ὅτι ὁ νέος οὗτος ἡγεμὼν ἐπεφορτίσθη κατὰ μέγα μέρος μὲ τὴν εὐθύνην τῆς καταστροφῆς μας, συγκρίνας τὴν συμμαχίαν του μὲ τὴν ἀπιστίαν.

Εἰς τὸ νὰ γίνῃ ἀρχηγὸς ὁ Ναπολέων τῶν ὁμοίων του, μετὰ τὴν ἐκ τῆς Αἰγύπτου ἐπάνοδόν του, δὲν ἦσαν σύμφωνοι οὗτοι ζηλότυποι λοιπὸν τότε τῆς δόξης του ἐφθόνουν τὴν δύναμιν τὴν ὁποίαν ἀπέκτησε· μὴ δυνάμενοι δὲ νὰ ἐναντιωθῶσιν εἰς τὴν δόξαν του, ἀπεπειράθησαν νὰ ὑπεκρύψωσιν τὴν δύναμιν του. Ὁ Moreau καὶ τινες ἄλλοι στρατηγοί, συρόμενοι ἀπὸ τὸ παράδειγμα ἢ κακῶς σκεφθέντες, συνέπραξαν εἰς τὸ ὅτι συνέβη τὴν 18 brumaire· ἀλλ' ἐν τάχει μετεμελήθησαν. Δημοκράτης, κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, ὁ Βερναδότος ἐτόλμησε ν' ἀντιπῇ εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ Ναπολέοντος λεχθέντα, ν' ἀποποιήσῃ τὴν δευτέραν θέσιν τῆς δημοκρατίας καὶ ν' ἀπαντήσῃ εἰς τὴν ὀργὴν του μὲ ἀπειλὰς. Ὁ Ναπολέων τὸν ἰδὼν ἐξερχόμενον μὲ ὑψηλοφροσύνην, διερχόμενον τὸ πλῆθος τῶν φίλων του, φέροντα μετ' ἑαυτοῦ τὰς ἀποκαλύψεις του καὶ διαμαρτυρούμενον ὡς ἀντίπαλον καὶ κατήγορόν του. Ἀλλ' εἴτε ἀπὸ αἰσθημα, ἔνεκα τῶν δεσμῶν τῶν ἐνυπαρχόντων μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ ἀδελφοῦ του, εἴτε ἔνεκα γλυκύτητος, συντρόφου συνήθως τῆς ἰσχύος, εἴτε ἀπὸ ἀπορίαν του, τὸν ἄφησε νὰ ἐξέλθῃ.

Τὴν αὐτὴν νύκτα ἐσχηματίσθη μυστικὴ συνέλευσις εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κυρίου Σ. . . . συγκαμμένη ἀπὸ 10 βουλευτὰς τοῦ συμβουλίου τῶν πεντακοσίων. Ὁ Βερναδότος ἀπετέλει μέλος τῆς συνέλευσεως αὐτῆς, καθ' ἣν ἀπεφασίσθη νὰ συνεδριάσῃ τὸ συμβούλιον τὴν ἐπαύριον κατὰ τὴν ἐννάτην ὥραν, νὰ ἐκδηλωθῇ δὲ καὶ νὰ παρευρεθῶσιν εἰς τὴν συνεδρίαν, μόνοι οἱ εἰς τὸ κόμμα των ἀνήκοντες, καὶ ν' ἀποφασισθῇ ὅτι κατὰ

Τουρκίας συναλλαγματικὰ διὰ τὴν Εὐρώπην σημαντικῶν ποσοτήτων, τὰς ὁποίας αὐτοὶ μεταπωλῶσιν εἰς τοὺς ὅσοι ἔχουν ἀνάγκην νὰ κάμωσιν ἐμβάσματα εἰς τὴν Εὐρώπην, οὗτοι δὲ οἱ ἀγοράζοντες τὰς συναλλαγματικὰς αὐτὰς στηρίζονται μᾶλλον εἰς τὸ ἀξιοχρεῶν τῶν ἐκδοτῶν των, παρά εἰς τὸ τῶν πωλόντων καὶ παραχωρούντων αὐτὰς δι' ὀπισθογραφῆσεως. Γνωρίζομεν προσέτι, ὅτι πολλοὶ ἔμποροι ἀπὸ διαφόρους πόλεις τῆς Ἑλλάδος ἔρχονται ἐνταῦθα, καὶ ἀγοράζουσι μπουρνούζια ἀπὸ τὸν τυρόντα, χωρὶς νὰ ἐξετάζωσιν διόλου, ἂν οἱ πωληταὶ τῶν ἐμπορευμάτων αὐτῶν εἶναι ἀξιοχρεοί, ἀπέρχονται δὲ εἰς τὰ ἴδια ἥσυχοι ὅτι δὲν δύναται νὰ προκύβῃ εἰς αὐτοὺς καμμία ἐντεῦθεν ζημία, διότι ὁ ἀγοράζων ἐν καλῇ πίστει ἀπὸ ἔμπορον εἴτε συναλλαγματικᾶς, εἴτε ἐμπορεύματα καὶ πληρόνων αὐτὰ, πρέπει πραγματικῶς νὰ ᾖ ἥσυχος ὅτι δὲν θέλει διατρέξῃ κανένα κίνδυνον ζημίας, ὡς ἐκ τοιαύτης φύσεως συναλλαγματῶν. Ἀλλὰ πρέπει νὰ πληροφορηθῇ τὸ κοινὸν πρὸς γνῶσιν καὶ ὁδηγίαν του, ἀπὸ μίαν περίστασιν ἐσχάτως συμβάσαν, ὅτι καμμίαν ἀσφάλειαν δὲν δύνανται νὰ ἔχωσιν οἱ οὕτω πῶς ἐν καλῇ πίστει συναλλαττόμενοι· διότι ἂν ὁ ἔμπορος ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἀγοράζουσι συναλλαγματικὰς ἢ ἐμπορεύματα, καὶ πληρόνων εἰς αὐτὸν τὴν ἀξίαν των ὑποπέσῃ ἐπομένως εἰς πτώχευσιν, καὶ τὸ ἐμπορικὸν δικαστήριον προσδιορίσῃ τὴν ἐνκρίν τῆς πτωχεύσεώς του, ὡς τοῦτο δύνανται νὰ συμβῇ, εἰς ἐποχὴν προγενεστέραν αὐτῶν τῶν πωλῶσιν καὶ ἀγορασιῶν, ἢ ὁμάς τῶν δανειστῶν του, καὶ οἱ ἐκ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τῆς Σμύρνης, τῆς Θεσσαλονίκης, τῶν Πατρῶν, τῶν Ἀθηνῶν, τῆς Ναυπλίας, τῆς Ἀλεξανδρείας καὶ ἄλλων πόλεων πέμψαντες συναλλαγματικὰς εἰς τὸν πτωχεύσαντα διὰ νὰ τὰς πωλήσῃ, δύνανται νὰ ἐνάξωσιν

μίσθωσιν τῆς φρονήσεως τοῦ συμβουλίου τῶν γερόντων, τὸ ὁποῖον ἐδώκε τὸν Ναπολέοντα στρατηγὸν τῆς φρουρᾶς του, τὸ συμβούλιον τῶν 500 ἐκλέγει τὸν Βερναδότον ὡς ἀρχηγὸν τῆς ἰδικῆς του φρουρᾶς, καὶ ὅτι ἐνοπλὸς οὗτος θέλει εἶσθαι πάντοτε ἐτοιμὸς εἰς τὸ νὰ ἐμβαίῃ ἐντὸς αὐτοῦ. Τὸ σχέδιον αὐτὸ ἐγένετο εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κυρίου Σ. . . ὅστις ἔδραμε νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν Ναπολέοντα περὶ τῶν διατρεχόντων. Μία ἀπειλὴ ἐδυνήθη ὅμως νὰ συστηθῇ τοὺς συνωμώτας, ὥστε οὐδεὶς ἐτόλμησε νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὸ συμβούλιον, τὴν δὲ ἐπαύριον συνέβη ἡ ἐπανάστασις τῆς 18 brumaire.

Ἐκτοτε ὁ Βερναδότος ὑπέκουσεν εἰς τὴν φρόνησιν μὲ προσημασμένην ὑποταγήν, ἀλλ' ὁ Ναπολέων διετήρησεν εἰς τὴν καρδίαν του τὴν ἐνθούμησιν τῆς ἐκ μέρους αὐτοῦ γενομένης ἀντενέργειας. Κατεσχόπευε μετὰ προσοχῆς κάθε κίνημα του, καὶ μετὰ τινος καιροῦ παρέλυσεν ἀνεκάλυψεν ὅτι ἦτον οὗτος ἀρχηγὸς μιᾶς δημοκρατικῆς συνωμοσίας, ἥτις ἐχάλετο ἐναντίον του. Τὴν συνωμοσίαν αὐτὴν ἀνεκάλυψε μία πρόωρος προκήρυξις, εἰς δὲ ἀξιωματικὸς συλληφθεὶς δι' ἄλλην αἰτίαν, καὶ συνένοχος τοῦ Βερναδότου ὦν ἐφανερώσε τοὺς αὐτοὺς. Ἦθελεν ἀπωλεσθῇ τότε ὁ Βερναδότος, ἂν ὁ Ναπολέων ἤθελε δυνήθῃ νὰ λάβῃ τὴν περὶ τῆς ἐνοχῆς του ὁμολογίαν του. Εὐχарιστήθη μόνον νὰ τὸν ἐξορίσῃ εἰς τὴν Ἀμερικὴν, ὑπὸ τὸν τίτλον τοῦ πρέσβους τῆς δημοκρατίας, ἀλλ' ἡ τύχη ἠθέλησεν αὐτὸν βοηθήσῃ· διότι πρὶν ἀναχωρήσῃ δι' ἐκεῖ, ἐκρηγύχθη ὁ πόλεμος τῶν Ἀγγλων, ὅστις ὑπῆρξεν ἀρκετὴ πρόφασις τοῦ νὰ μὴ ἀναχωρήσῃ, καὶ ὁ Ναπολέων δὲν ἠδυνήθη νὰ τὸν ὑποχρεώσῃ.

Ἐνεκα τούτου ὅλοι αἱ σχέσεις των ἦσαν ἐχθρिकाί, καὶ ἡ ἔχθρα των αὕτη ἠῤῥαγε πάντοτε. Μετὰ τινος καιροῦ ὁ Ναπολέων ἐπέπληξε τὸν Βερναδότον, διὰ τὴν ζηλότυπον καὶ ἀπιστον ἀπραξίαν του εἰς τὴν μάχην τοῦ Auerstaedt καὶ διὰ τὴν διαταγὴν τῆς ἡμέρας τὴν ἐκδοθεῖσαν εἰς Wagram, δι' ἣς ὁ Βερναδότος ἐναπεταμύευσεν εἰς ἑαυτὸν τὴν δόξαν τῆς νίκης. Τὸν ἐπέπληξε προσέτι διὰ τὸν χαρακτήρα του, τὸν μᾶλλον φιλοδοξῶν πατριωτικόν, καὶ διὰ τὸ διεφθαρμένον τοῦ τρόπου του· ὅλοι δὲ αἱ ἐπιπλήξεις αὗται ἦσαν ἐπικίνδυναι διὰ τὴν νεογεννημένην ἐξουσίαν του. Παρεχώρησεν ὅμως εἰς αὐτὸν ἀσθένως θαυμούς, τίλους καὶ παράσημα· ἀλλ' ἀχάριστος οὗτος ἔκαμεν ἐπίδειξιν ὅτι ἀπέκτα ταῦτα πάντα δικαίως, καὶ ἔνεκα τῆς ἀνάγκης τὴν ὁποίαν εἶχεν ὁ Ναπολέων ἀπ' αὐ-

ἐνώπιον τῶν δικαστῶν μας τοὺς ἀγοραστὰς τῶν ἐμπορευμάτων αὐτῶν καὶ τῶν συναλλαγματικῶν, νὰ προτείνωσιν ὅτι ὁ πτωχεύσας ἦτον εἰς κατὰστασιν πτωχεύσεως καὶ νομικῆς ἀνικανότητος, καθ' ἣν ἐποχὴν ἐπώλησεν εἰς αὐτοὺς τὰ ἐμπορεύματα ταῦτα καὶ τὰς συναλλαγματικὰς, καὶ κατὰ συνέπειαν νὰ καταδικασθῶσιν οἱ ἀγορασταὶ νὰ πληρώσωσι δις τὴν ἀξίαν τῶν ὁποίων ἠγόρασαν ἀπὸ τῶν πτωχεύσαντων συναλλαγματικῶν καὶ ἐμπορευμάτων, διὰ τὸν λόγον ὅτι ἡ πτώχευσις ἀποκλείει αὐτοδικαίως, κατὰ τὸν ἐμπορικὸν νόμον, τὸν πτωχεύσαντα ἀπὸ τὴν διαχείρισιν τῆς περιουσίας του. Τοιαύτην νομολογίαν καθιέρωσεν ἐσχάτως τὸ ἐν Ἀθήναις Ἐφετεῖον, οὗτω δηλαδὴ ἀπεφάσισεν εἰς δίκην μεταξὺ τῆς ὁμάδος τῶν δανειστῶν τοῦ ἀποβιώσαντος Νικολάου Φωκᾶ καὶ τῶν συμπολιτῶν μας κυρίων Π. Γεραλοπούλου καὶ ἀδελφῶν, οἵτινες, εἶχον ἀγοράσει παρὰ τοῦ Νικολάου Φωκᾶ, πρὸ τῆς πτωχεύσεώς του, συναλλαγματικὴν ἐπὶ Λονδίνου διὰ λύρας στερλίνας 193, τὴν ὁποίαν ἀνταποκριτὴς τις τοῦ Φωκᾶ εἶχε πέμψῃ πρὸς αὐτὸν, διὰ νὰ τὴν πωλήσῃ ἐνταῦθα, καὶ εἶχον πληρώσει εἰς αὐτὸν τὴν ἀξίαν τῆς. Τοιαύτην λέγομεν νομολογίαν καθιέρωσεν ἐσχάτως, δι' ἀποφάσεώς του, τὸ ἐν Ἀθήναις Ἐφετεῖον, ἐναντίον τῆς ὑπὸ τῶν δικαστῶν τῆς Γαλλίας παραδεχθείσης ἐναντίας νομολογίας, καὶ τῆς γνώμης τῶν περιφημοτέρων νομοδιδασκάλων, ὅσοι κάτοχοι γενόμενοι τοῦ ἐμπορικοῦ δικαίου συνέγραψαν πραγματείαν περὶ αὐτοῦ, χωρὶς νὰ σκεφθῇ πόσον φοροποιᾷς συνεπίαις, διὰ τὸ Ἑλληνικὸν ἐμπόριον, θέλει ἐπιφέρει ἡ νομολογία αὕτη.

Ταῦτα ἐκθέτομεν ἐν παρόδῳ πρὸς τὸ παρὸν, ἐπιφυλαττόμενοι νὰ ἐπανέλθωμεν εἰς αὐτὸ τὸ θέμα ἐκτενέστερον, ἀφοῦ ἴδωμεν τὴν τοῦ ἐφετείου ἀπόφασιν καὶ τὰς αἰτιολογίας τῆς.

τὸν. Τὰ πράγματα λοιπὸν τοῦ Ναπολέοντος ἦσαν βάσιμα. Ὁ Βερναδότος ἐξ ἄλλου μέρους κατ' ἀχρῶμενος τῆς γλυκῆς καὶ τῶν περιποιήσεων τοῦ αὐτοκράτορος, κατεσταίνετο πλέον δυσάρεστος εἰς αὐτόν, τὴν δὲ δυσἀρεσκίαν ταύτην ὠνόμαζεν ἐχθροπάθειαν ἔνεκα τῆς φιλοδοξίας του. Ἡρώτα οὗτος, διὰ ποῖον λόγον ὁ Ναπολέων τὸν ἔθεσεν ἐν Wagram εἰς τοσοῦτον ἐπισφαλὴ καὶ ἐπικίνδυνον θέσιν; Διὰ τί ἡ ἐν Wagram νίκη κατέστη τοσοῦτον ἐπιβλαβὴς δι' αὐτόν; Εἰς ποῖαν αἰτίαν ἔπρεπε ν' ἀποδώσῃ τὴν ζηλότυπον προθυμίαν τοῦ Ναπολέοντος τοῦ νὰ ἐξασθενήσῃ τὸν ἑαυτοῦ διὰ τῶν ἐφημερίδων; Μολοντοῦτο αἱ μυστικαὶ αὗται ἀντενέργειαι, τοῦ στρατηγικοῦ αὐτοῦ κατὰ τοῦ αὐτοκράτορος του ἦσαν κεναὶ σπουδαίτης. Ἀλλὰ παρουσιασθέντος τοῦ κατὰ τῆς Ῥωσίας πολέμου, ἐπαρουσιάσθη καὶ στάδιον εὐρυχωρώτερον εἰς τὰς διχονοίας των.

Εἰς τὴν ἐν Τίλσιτ συνόδον ἐθυσιάσθη ἡ Σουηκία ὑπὲρ τῆς Ῥωσίας καὶ ὑπὲρ τοῦ ἡπειρωτικοῦ συστήματος, ὡς ἐθυσιάσθη καὶ ἡ Ὀθωμανικὴ αὐτοκρατορία. Ἡ ἀδύνατος καὶ ἐπισφαλὴς πολιτικὴ τοῦ Γουστάβου τετάρτου ὑπῆρξεν ἡ αἰτία τοῦ δυστυχήματος αὐτοῦ. Ἐφαίνετο σχεδὸν, ὅτι ἀπὸ τὸ 1804. ὁ ἡγεμὼν οὗτος ἐμισθοδοτεῖτο ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας, διότι πρῶτος αὐτὸς διέβριζε τὴν μεταξὺ Γαλλίας καὶ Σουηκίας ἀρχαίαν συμμαχίαν. Ὁ ἡγεμὼν οὗτος ἐδεῖχθη τοσοῦτον ἐπίμονος εἰς ταύτην τὴν ἐπισφαλὴ πολιτικὴν, ὥστε ἐδυσχερᾶσθαι πρότερον μὲ τὴν Γαλλικὴν αὐτοκρατορίαν, νικητρίαν τῆς Αὐστρίας, καὶ ὀλίγον μετὰ ταῦτα μὲ τὴν δύναμιν αὐτὴν ἠνωμένην μετὰ τῆς Γαλλίας. Ἡ ἀπώλεια τῆς Πομερανίας κατὰ τὸ ἔτος 1807 ἢ τῆς Φιλανδίας ἐπομένως, καὶ τῶν νήσων τοῦ Aland, τῶν ἠνωθειῶν μετὰ τῆς Ῥωσίας κατὰ τὸ ἔτος 1808, δὲν ἐδύναντο νὰ τὸν μετακινήσωσιν ἀπὸ τοῦ πείσματος του.

Τὴν ἐποχὴν ἐκείνην παροργισθεὶς ὁ λαὸς τοῦ ἀφῆρεσεν ἀπὸ αὐτοῦ τὴν ἐξουσίαν, εἰς τρόπον ὥστε ὁ Γουστάβος Ἀδόλφος τέταρτος ἐκρατήθη καὶ ἀπεβλήθη τοῦ θρόνου, ὡς καὶ ὅλοι οἱ ἀπόγονοί του· ἀντ' αὐτοῦ δὲ προεκρηγύχθη βασιλεὺς ὁ θεῖος του, ὁ δὲ πρίγκιψ Holstein Augustemburgo ἐξελέχθη ἐπὶ δόξης ἡγεμὼν τῆς Σουηκίας. Ὁ μὲν πόλεμος λοιπὸν ὑπῆρξεν ἡ αἰτία τῆς ἐπαναστάσεως αὐτῆς, ἡ δὲ εἰρήνη τοῦ ἀποτελέσματος. Ἡ μετὰ τῆς Ῥωσίας εἰρήνης ὑπεγράφη κατὰ τὸ ἔτος 1809, ἀλλ' ὁ πρὸ μικροῦ ἐκλεχθεὶς ἡγεμὼν ἀπέβη σεν αἰρνης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ τὴν 15ην 86ρίου 1846.

Ἡ Α. Μ. ὁ Σουλτάνος ἐπισκεφθεὶς τὰ διάφορα δημόσια κατὰστάματα τῆς Πρωτεύουσας καὶ διατάξας βελτιώσεις τι-
νάς ἐπ' αὐτῶν, ἀνεχώρησε χθὲς διὰ νὰ ἐπισκεφθῇ καὶ τὰ ἐν
Νικομηδείᾳ ἐργοστάσια, εἰς τὰ ὁποῖα πρόκειται, ὡς λέγου-
ν, νὰ δοθῇ ὁργανισμὸς καταληλότατος· συνοδεύεται ὑπὸ τὸν ὕψ.
Ἀχμέτ Φετῆ πασσᾶν, ἀρχηγὸν τοῦ πυροβολικοῦ σώματος,
καὶ ἀπὸ τὸν διευθυντὴν τῶν εἰρημένων ἐργοστασίων Κύριον
Ἰωάννην Ψυχάρην. Ἡ ἀπουσία τῆς Α. Μ. θέλει διαρκέσει
τὸ πολὺ τέσσαρας ἡμέρας.

— Τὴν παρελθούσαν πέμπτην συνεκροτήθη εἰς τὴν Ὑψη-
λὴν Πύλιν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Μεγάλου Βεζύρη, τὸ τακτι-
κὸν ὑπουργικὸν συμβούλιον. Μεταξὺ ἄλλων δὲ ἡ ὑπουργι-
κὴ συζήτησις περιστράφη εἰς κεφάλαιά τινα τοῦ συντασσομέ-
νου νέου ἐμπορικοῦ Κώδικος διὰ τὴν Τουρκίαν, περὶ τοῦ ὁποί-
ου ὁ ἐξ. Ῥιζᾶ πασσᾶς, ὑπουργὸς ἐπὶ τοῦ ἐμπορίου, ὑπέβα-
λεν εἰς τὸ συμβούλιον ἔκθεσιν λεπτομερῆ. Ὁ νέος Κώδιξ
θέλει περιλάβει ὡς ἐγγιστα τοὺς ὁρισμοὺς καὶ τὰς διατάξεις
τοῦ γαλλικοῦ κώδικος. Ἡ ἐπιμέλεια τὴν ὁποίαν ὁ ἐξ. Ῥι-
ζᾶ πασσᾶς ἐπιφέρει εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἀξιολόγου τούτου
ἔργου, εἶναι παντὸς ἐπαίνου ἀξία.

— Ἡ Ὀθωμανικὴ κυβέρνησις ἐπέδωκεν εἰς ἀπάσας τὰς
ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείας ὑπόμνημα, δι' οὗ εἰδοποιού-
νται ὅτι, ἐπειδὴ κατ' ἐπισήμους ἀναφορὰς τὰ γεννήματα εἰς
τὴν ἐπαρχίαν Βίγας καὶ τὰ περὶ ἐφέτος ἔγιναν σπάνια, ἀπα-
γορεύεται ἡ ἀγορὰ καὶ ἐξαγωγή τούτων ἐκ τῶν λιμένων Κα-
ρᾶ Μπογᾶζ, Λαμψάκου, Τσαρδᾶκ, Καλεὶ Σουλτανιῆ, Κούμ.
Καλέ, Γεϊκλι καὶ Αἰδατζίκη, μέχρι τῆς προσεχοῦς συγκομι-
δῆς. Αἱ συμφωνηθεῖσαι ἀγοραὶ δὲν ἀκυροῦνται διὰ τῆς δια-
τάξεως ταύτης, ἥτις ἐμβαίνει εἰς πλήρη ἐνέργειαν ἕνα μῆνα
μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς κοινοποιήσεως, ἥτις τὴν 9ην [No
εμβρίου 1846. (ἐκ τῆς Ἀμαλθείας.)

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ.

Αἰτήσεις περὶ διαζεύξεως τῆς Αἰκατερίνης Δ. Τσάμου κα-
τοικοῦ ἐνταῦθα, διὰ τοῦ δικαστικοῦ αὐτῆς ἀντικλήτου Σ. Νι-

Ἐἶχεν ἀρχίσει ἤδη τὸ ἔτος 1810, εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ ὁποίου
ἡ Γαλλία ἀπέδωκεν εἰς τὴν Σουηκίαν, τὴν Πομερανίαν καὶ
τὴν νῆσον Rugen, ὡς ἀντίτιμον τῆς συγκαταθέσεώς της εἰς
τὸ ἡπειρωτικὸν σύστημα. Οἱ Σουηκοὶ κουρασμένοι τότε,
πτωχοὶ καὶ κατασταθέντες σχεδὸν νησιῶται διὰ τῆς ἀπωλεί-
ας τῆς Φινλανδίας ἀπεμακρύνοντο ἄκοντες ἀπὸ τὴν Ἀγγλί-
αν, διότι ὑποχρεούντο ν' ἀπομακρυνθῶσιν· ἐξ ἄλλου μέρους
ἐφοβούντο τὴν πολλὰ πλησίον τῶν κατακτητικῶν Ῥωσσίαν.
θεωρῶντες λοιπὸν ἑαυτοὺς ἀδυνάτους καὶ μεμονωμένους ἐζή-
τησαν ὑποστήριγμα.

Ὁ Βερναδότος εἶχε διευθύνει τὸ σῶμα τοῦ Γαλλικοῦ στρα-
τοῦ, τὸ ὁποῖον εἶχεν εἰσβάλλει εἰς τὴν Πομερανίαν. Ἡ στρα-
τιωτικὴ λοιπὸν φήμη του, καὶ περιπλέειν ἡ φήμη τοῦ ἔθνους ἢ
τοῦ αυτοκράτορός του, ἡ ἀπατηλὴ εὐπροσηγορία του, αἱ εὐγε-
νεῖς προθυμίαι του καὶ αἱ κολακευτικαὶ περιποιήσεις του ὑπὲρ
τῶν Σουηκῶν, μετὰ τῶν ὁποίων εἶχε λάβει σχέσεις, συνέτει-
ναν εἰς τὸ νὰ ρίψωσι τινες τὰ βλέμματά των ἐπ' αὐτοῦ· ἀλλ'
ἡ γνώσιναι τὴν κατ' αὐτοῦ δυσαρέσκειαν τοῦ αυτοκρά-
τορος, καὶ ἔνεκα τούτου εἶχον καταπεισθῇ, ὅτι ἐκλεγόντες τον
ἡγεμόνα των ὅχι μόνον ἤθελον εὐρεῖ εἰς αὐτὸν ἕνα ἀτρό-
μητον στρατηγόν, ἀλλὰ καὶ ἰσχυρὸν συμβιβαστὴν μεταξὺ τῆς
Γαλλίας καὶ τῆς Σουηκίας, ὅτι δὲ ἤθελον εὐρεῖ προστέτι εἰς
τὸν Μονάρχην τῆς Γαλλίας ἕνα σταθερὸν προστάτην. Αἱ
περιστάσεις ὅμως ἀπέδειξαν τὸ ἑναντίον.

Εἰς τὰς ραδιουργίας αἱ ὁποῖαι ἀνεφύζαν ἐκ τῆς περιστά-
σεως ταύτης ὁ Βερναδότος ἐνόμιζεν ὅτι ἡδύνατο νὰ προσθέ-
σῃ νέα παράπονα κατὰ τοῦ Ναπολέοντος. Ὅτε εἰς τὸ πείσ-
μα τοῦ Καρόλου ὁδόου καὶ τῶν περισσοτέρων ἐκ τῶν μελῶν
τῆς διαίτης ἐπροτάθη εἰς αὐτὸν τὸ στέμμα τῆς Σουηκίας, καὶ
ὑπεστηρίζετο εἰς τὴν ἀξίωσίν του ταύτην ἀπὸ τὸν πρωθυπου-

κολαίδου δικηγόρου, κατὰ τοῦ συζύγου αὐτῆς Γεωργίου Θ.
Πύργου κατοικοῦ ἐνταῦθα.

Ἡ ἐντολὴ μου διὰ τῆς ἀπὸ 3. Ὀκτωβρίου Ε. Ε. πρὸς τὸ
Δικαστήριον τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν ἀναφορᾶς τῆς ἐξητή-
σατο τὴν ἀπὸ τοῦ συζύγου τῆς Γεωργίου Θ. Πύργου διάζευξιν
της, διὰ τοὺς ἐν αὐτῇ ἀναφερομένους λόγους, τὸ δὲ δικαστήρι-
ον ἐξέδοτο τὴν ὑπ' ἀριθ. 417 ἀπόφασίν του, δι' ἧς παρεδέχθη
ὡς βάσιμον τὴν εἰρημένην αἴτησιν τῆς ἐντολίδος μου.

Δυνάμει ὅθεν τοῦ ἀρθροῦ 677 τῆς Πολ. Δικονομίας, πα-
ραγγέλλω τὸν Κλητῆρα Γεωργίον Ἀντωνιάδην νὰ τοιχοκολ-
λήσῃ ἀντίγραφον τῆς παρούσης περιλήψεως εἰς τὸ ἀκροατήριον
τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν καὶ ὡς Ἐμποροδικῶν, εἰς τὰ Συμ-
βολαιογραφεῖα Ἑρμοπολέως τῶν Α. Δαυὶδ καὶ Χριστοδοῦ-
λου Ἰωάννου, εἰς τὸ Εἰρηνοδικεῖον Ἑρμοπολέως καὶ ἕτερον
νὰ δημοσιεύσῃ διὰ τῆς ἐνταῦθα ἐκδομένης ἐφημερίδος ὁ Ἑρ-
μῆς.

Ἐν Σύρῳ τὴν 21 86ρίου 1846.

Ὁ Ἀντίκλητος

Σ. Νικολαΐδης.

ΠΡΟΦΩΝΗΣΙΣ.

Δι' ἐπισήμου Συμβολαιογραφικοῦ Δωρητηρίου ἐγγράφου,
ὑπ' ἀριθ' 1689 ἀπὸ 15 τοῦ μηνὸς Ἰουνίου τοῦ 1844 ἔτους,
συνταχθέντος ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογραφοῦντος Εἰρηνοδίκου
Πάρου Κυρίου Δημητρίου Δελαγραμμάτου, ἐδωρήθησαν
πρὸς ἐμὲ, παρὰ τῆς θείας μου Καλίστας γένους Βενιέρη,
τῇ συγκαταθέσει καὶ τοῦ Συζύγου τῆς Παύλου Ἰορδάνου, διὰ-
φορα κινήτα καὶ ἀκίνητα κτήματα, ἅτινα εἶναι τ' ἀκόλουθα.
Μία οἰκία κειμένη ἐντὸς τῆς πόλεως Παροικίας κατὰ τὴν
θέσιν Ταξιάρχην, συγχειμένη ἀπὸ δύο δωμάτια, καὶ δύο χα-
μώγαια, καθὼς εἶναι καὶ εὐρίσκεται, καὶ μ' ὅλα της τὰ δι-
καιώματα. Μία ἑτέρα οἰκία κειμένη κατὰ τὴν θέσιν
Κάτω Πόρτα, συγχειμένη ἀπὸ δύο δωμάτια καὶ δύο χαμώ-
γαια, μετὰ τὸν ὅπισθεν αὐτῆς ἀέρα καὶ μετὰ τὸ ἔμπροσθεν τῆς χα-
μωγαίου οἰκίας φρέαρ, καὶ μ' ὅλα της τὰ δικαιώματα, δύο
ἡνωμένα χωράφια μετὰ τὴν συνεχομένην μετὰ αὐτὰ ἐρείπιον

γὸν τοῦ Καρόλου, ἀνδρα χωρὶς προηγούμενα καὶ μεγάλον
ἀφ' ἑαυτοῦ, καὶ ἀπὸ τὸν Κόμην τοῦ Wrede, μόνου μέλους
τῆς διαίτης ὅστις κατάρθρωσε τὴν πλειονοψηρίαν ὑπὲρ αὐτοῦ,
ἐζήτησεν ὁ Βερναδότος ἀπὸ τὸν Ναπολέοντα τὴν μεσολάθεσίν
του· ἀλλὰ διὰ τί οὗτος ἔδειξε τόση ἀδιαφορίαν; διὰτὶ ἐπρωτί-
μῃς τὴν ἔνωσιν τῶν τριῶν στεμμάτων τῆς Ἀρκτοῦ ἐπὶ μιᾶς
μόνης κεφαλῆς, τῆς τοῦ ἡγεμόνος τῆς Δανίας; Ἄν ὁ Βερ-
ναδότος ἠδυνήθη νὰ ἐπιτύχῃ, δὲν ὀφείλει τὴν ἐπιτυχίαν του
εἰς τὸν αυτοκράτορα τῶν Γάλλων, ἀλλ' εἰς τὰς ἀπαιτήσεις
τοῦ Βασιλέως τῆς Δανίας, αἱ ὁποῖαι ἔδωκαν τὸν Δούκα τοῦ
Augustemburgo τὸν ἐπικινδυνώτερον τῶν ἀντικλήτων του,
εἰς τὴν τολμηρὰν ἀναγνώρισιν τοῦ Βαρόνου τοῦ Moerner,
πρώτου ὅστις παρεκίνησεν αὐτὸν νὰ δοκιμάσῃ αὐτὴν τὴν ἐπι-
χείρισιν, καὶ εἰς τὴν ἀποστροφήν τῶν Σουηκῶν κατὰ τῶν
Δανῶν. Ὁφείλει τὴν ἐπιτυχίαν του ταύτην ἰδίως ὁ Βερναδό-
τος εἰς ἕν διαβατήριον, τὸ ὁποῖον ὁ πράκτωρ του ἔλαβε μ' ἐπι-
τηδεϊότητα ἀπὸ τὸν ὑπουργὸν τοῦ Ναπολέοντος. Λέγεται,
ὅτι τὸ ἐγγράφον αὐτὸ προσήχθη ἀπὸ τὸν μυστικὸν ἀπεσταλ-
μένον τοῦ Βερναδότου ὡς ἀπόδειξις, ὅτι ὁ Βερναδότος ἐπεφορ-
τίζετο μετὰ μίαν ἀποστολήν, καὶ ὅτι ὁ αυτοκράτωρ τῶν Γάλλων
ἐπεθύμει νὰ ἴδῃ ἕνα τῶν ὑπασπιστῶν του, καὶ πολλὰ οἰκείον
τοῦ ἀδελφοῦ του, εἰς τὸν θρόνον τῆς Σουηκίας.

Ἐξ ἄλλου μέρους ὁ Βερναδότος ἐγνώριζεν ὅτι ἀπέκτετε
τὸ στέμμα αὐτὸ ἀπὸ τὴν τύχην, ἥτις συνέτεινεν εἰς τὸ νὰ
προσεγγίσῃ τοὺς Σουηκοὺς, ὅπερ ἐχρησίμειυσεν ὡς μέσον τοῦ
νὰ γνωρίσωσιν οὗτοι τὰς ιδιότητας τοῦ χαρακτῆρος του· ἀπὸ
τὴν γέννησιν τοῦ υἱοῦ του, ἥτις ἐξησφάλιζε τὴν διαδοχὴν ἀπὸ
τὴν ἐπιτηδεϊότητα τῶν πρακτόρων του, οἵτινες ἐδείκνυν εἰς
τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν Σκανδινάβων δεκατέσσαρα ἑκατομμύρια,
δι' ὧν ἤθελε πλουτισθῇ τὸ δημόσιον θησαυροφυλάκιον διὰ

ἀγροικίαν καὶ βοϊδόμανδραν, κείμενα ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ δή-
μου Πάρου κατὰ τὴν θέσιν Περιστεριόνα, ἐν ἑτερον χωρῶσιν
μου Πάρου κατὰ τὴν θέσιν Παρασπύρων. Μετὰ ταῦτα
χωράφιον κείμενον κατὰ τὴν θέσιν Παρασπύρων. Μετὰ ταῦτα
τὴν συμφωνίαν νὰ δίδω πρὸς αὐτοὺς ὅλα τὰ πρὸς διατροφήν
καὶ ἐνδυμασίαν ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖα ἐξοδά των, καὶ νὰ
τοὺς γηροκομῶ ἐν ὅσῳ ζοῦν, καὶ μετὰ τὸν θάνατόν των νὰ
κάμω ὅλα τὰ ἐξοδα τῆς θαντῆς των καὶ τῆς ψυχῆς των
κατὰ τὴν ἐπιτόπειον τῆς Πάρου συνθήκην. Εἰδοποιῶ ὅθεν
τοὺς ἔχοντας ἀξιώσεις καὶ κληρονομικὰ δικαιώματα ἐπὶ τῶν
αὐτῶν κτημάτων, νὰ κάμωσιν αὐτὰς ἐντὸς τῆς παρὰ τοῦ νό-
μου ὁρισμένης προθεσμίας, ἄλλως παρελθούσης ταύτης πα-
ραγράφεται πᾶσα ἐκ μέρους αὐτῶν ἀπαιτήσις καὶ κάθε δικαί-
ωμα. Ἐν Πάρῳ τὴν 10. 86ρίου 1846.

Διὰ τὸν ἀγγράμματον Σπυρίδωνα Τριβυζᾶ

ὑπογράφω κατ' αἰτήσιν του

Ἰωάννης Π. Ν. Βιτταρᾶς.

Γ Ν Ω Σ Τ Ο Π Ο Ι Η Σ Ι Σ .

Διὰ Συμβολαιογραφικῶν πωλητηρίων ὑπ' ἀριθ. 2436 καὶ
2446. ἡγοράσαμεν παρὰ τῆς κυρίας Καλοῦδας χήρας Βα-
λέττα τὰς κατὰ τὰς θέσεις Ἀμυδαλίδην καὶ Βουνὸν παραγ-
γρίας της, συνορευομένας μετὰ τὸν ἀγρὸν τῆς ἰδίας, μετὰ τοῦ
Μιχαὴλ Κολόνη, καὶ μετὰ τοῦ Δημητρίου Κοντοκάνη, τὴν μὲν
εἰς θέσιν Ἀμυδαλίδην διὰ ὁκτὼ δίστηλα, τὴν δὲ εἰς θέσιν
Βουνὸν διὰ δίστηλα ἑννέα καὶ ἥμισυ.

Προσφωνούντες ὅθεν τὴν παρούσαν γνωστοποιήσιν διὰ τῆς
ἐν Σύρῳ ἐκδομένης ἐφημερίδος τοῦ Ἑρμοῦ, προσκαλοῦμεν
τοὺς ἔχοντας δικαιώματα προτιμήσεως ἢ ἄλλης ὁποιασδήποτε
ἀπαιτήσεως, νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τὴν εἰς
τὴν ἐφημερίδα δημοσιεύσεώς της, παρελθούσης δὲ τῆς προ-
θεσμίας ταύτης χάνον κάθε δικαίωμα ἐπ' αὐτῶν.

Ἐν Μυκόνῳ τὴν 2. 86ρίου 1846.

Διὰ τοὺς ἀγγράμματος Ζάννη Κοντζᾶν

καὶ Ἀσημίνα Κοντοκάνη.

Ἑμμ. Ἰω. Πρασσακάκης.

τῆς ἐκλογῆς του, καὶ τέλος ἀπὸ τὸν καλὸν τρόπον του, δι' οὗ
ἀπέκτετε τὴν ἀγάπην Σουηκῶν τινῶν τοὺς ὁποίους εἶχε συλ-
λάβει αἰχμαλώτους.

Ἀλλὰ τί ὀφείλει οὗτος εἰς τὸν Ναπολέοντα; Ποῖαν ἀπάν-
τησιν ἔδωκεν οὗτος ὅταν ὁ Βερναδότος αὐτοπροσώπως τὸν εἰ-
δοποιήσῃ περὶ τῆς προσφορᾶς τὴν ὁποίαν ἔκαμον πρὸς αὐτὸν
Σουηκοὶ τινες; Εὐρίσκομαι πολὺ μακρὰν τῆς Σουηκίας,
ἀπεκρίθη ὁ αυτοκράτωρ τῶν Γάλλων, καὶ ἔνεκα τούτου δὲν δύ-
ναμαι ν' ἀναμιχθῶ εἰς τὰ συμφέροντά της. Μὴν βάλης λοι-
πὸν καμμίαν βάσιν εἰς τὴν ὑποστήριξίν μου. Εἶναι ὅμως
ἀληθὲς ὅτι ταυτοχρόνως, εἴτε ἐξ ἀνάγκης, εἴτε ἀπὸ φόβου
τοῦ νὰ μὴ ἐκλεχθῇ ὁ δούξ τοῦ Ὀλδεμβούργου, εἴτε διὰ σέ-
βας πρὸς τὰς ἀποράσεις τῆς τύχης, ἐδῆλωσεν ὁ Ναπολεὼν ὅτι
θέλει ἀφήσῃ ἐλευθέραν τὴν Σουηκίαν εἰς τὴν ἐκλογὴν της,
ὅπερ συνέτεινεν εἰς τὸ νὰ ἐκλεχθῇ ὁ Βερναδότος ἡγεμὼν
αὐτῆς.

Ὁ νέος ἡγεμὼν ἐπῆγε τότε νὰ ἐπισκεφθῇ τὸν Ναπολέοντα.
οὗτος δὲ τὸν ἀπεδέχθη μετὰ εὐκρίνειας. Εἶναι ἀληθὲς τὸν
εἶπεν, ὅτι σοὶ προσφέρεται τὸ στέμμα τῆς Σουηκίας; Σοὶ δι-
δω τὴν ἀδειαν νὰ τὸ δεχθῇς. Ἐγὼ ἐπεθύμουν ἄλλο τι ὡς
ρίζεις, ἀλλὰ τὸ ξίφος σου σὲ κατέστησε Βασιλέα, καὶ κατανο-
εἰς καλῶς, ὅτι ἐγὼ δὲν δύναμαι ν' ἀντιτείνω εἰς τὴν τύχην
σου. Τότε ἐφάνέρωσεν εἰς αὐτὸν ὅλην του τὴν πολιτικὴν, ὅ-
τε Βερναδότος ἐφάνη συγκινημένος καὶ ἡλλοιωμένος. Κάθε
πρωτὴν ἐπήγγινε μετὰ τοῦ υἱοῦ του πρὸς τὸν αυτοκράτορα
συνεχέστο μετὰ τῶν ἄλλων αὐλικῶν, καὶ δι' αὐτῶν τῶν διηγ-
μάτων τοῦ σεβασμοῦ του ἐκυρίευσεν τὴν καρδίαν τοῦ Ναπο-
λέοντος.
(ἀκολουθεῖ.)

Ο ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

Θ. ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ.